

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209913
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414209913.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 27.12.2016, pred samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom, v právnej veci žalobkyne: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. O. XXX, XXX XX I. O., v zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho č. 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o návrhu na úhradu sumy 232,00 € s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni istinu vo výške 232,00 € spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 232,00 € od 09.08.2014 až do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod následkom výkonu rozhodnutia.

II. Súd žalobkyni priznáva náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou Okresnému súdu v Žiari nad Hronom dňa 09.08.2014, resp. 11.08.2014 (písomné doplnenie žaloby) domáhala od žalovaného úhrady sumy 232,00 € s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v podanej žalobe poukázala na právnu skutočnosť, že so žalovaným dňa 04.01.2011 uzatvorila Zmluvu o úvere pod č. XXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver v celkovej výške 350,00 €. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že záväzok vyplývajúci z dvojstranného právneho úkonu spočíval v úhrade poskytnutého úveru v pravidelných dojednaných šiestich mesačných splátkach počnúc mesiacom február 2011 až do úplného vyrovnania. Žalobkyňa zároveň konštatovala, že v prospech žalovaného uhradila za dojednané obdobie celkovo finančný obnos vo výške 582,00 €. Žalobkyňa ďalej konštatovala, že podľa jej názoru uzavretá zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a zároveň z dôvodu okolnosti, že trpí vadami (absenciou kogentných ustanovení) spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, resp. kogentných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. je nutné dvojstranný právny úkon považovať v návaznosti na to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, za bezúročnú, bez poplatkov a bez zliav. V žalobe konštatovala ďalej právnu i faktickú skutočnosť, že vzhľadom na okolnosť, že v prospech žalovaného uhradila celkovo istinu vo výške 583,00 € a zapožičaná suma na základe zmluvy o úvere činila sumu 350,00 €, bezdôvodné obohatenie predstavuje finančný obnos 232,00 €.

2. Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7C 49/2014 zo dňa 06.11.2014.

3. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Žiari nad Hronom odpor. Žalovaný vo svojom odpore žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť. Toto odôvodnil právnou skutočnosťou, že podľa názoru žalovaného Okresnému súdu v Žiari nad

Hronom nesvedčí dostatok miestnej príslušnosti na prejednanie žalovanej veci za takýto orgán označil žalovaný Okresný súd Bratislava I. nakoľko žalobkyňa nie je možné považovať za spotrebiteľský subjekt. Žalovaný ďalej v odpore, ako i v ďalších písomných vyjadreniach namietol okolnosť, že pokiaľ ide o posúdenie dvojstranného právneho úkonu medzi účastníkmi konania, podľa názoru žalovaného žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľky čím nepoužíva ochranu špeciálnej právnej úpravy, čo zdôvodnil okolnosťou, že v samotnom dvojstrannom právnom úkone, a to v zmluve o úvere, bola ako účel poskytnutia úveru uvedená výkon podnikateľskej činnosti samotnej žalobkyne, pričom žalobkyňa bola v zmluve označená identifikačným číslom a miestom podnikania. Zároveň konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že má postavenie spotrebiteľa, pričom ak dodávateľ konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Týmito dôvodmi žalovaný konštatoval, že dvojstranný právny úkon nie je možné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a ako taká teda nemusí obsahovať kogentne stanovené údaje zákonodarcom, napr. údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, z čoho teda vyplýva, že žalovaný mal nárok nielen na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov identifikovaných ako samotný úver, ale aj dojednaných poplatkov spojených s poskytnutím predmetného úveru. Zároveň z dôvodu opatrnosti vo svojom odpore ako i ďalších písomných podaniach žalovaný vzniesol námietku premlčania s tým, že koniec premlčacej lehoty stanovil dňom 11.08.2014.

4. Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7C 49/2014 zo dňa 28.04.2015.

5. V zákonom stanovenej lehote podal opravný prostriedok proti rozsudku okresného súdu žalovaný.

6. Krajský súd Banská Bystrica uznesením č. k. 14Co 822/2015 - 84 zo dňa 24.08.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd Banská Bystrica sa vo svojom zrušujúcom uznesení stotožnil s právnym názorom a odôvodnením právneho prostriedku samotného žalovaného ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia prvostupňového súdu ako i ohľadom odňatia práva žalovanému na spravodlivý súdny proces, a to predovšetkým v návaznosti na okolnosť, že v čase rozhodovania Okresným súdom v Žiari nad Hronom nemal tento k dispozícii písomný dôkazný materiál, na ktorý sa v odôvodnení odvoláva, predovšetkým zmluvu o úvere, čo malo za následok nemožnosť posúdenia dvojstranného právneho úkonu z hľadiska jeho charakteru ako spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň uviedol okolnosť, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné taktiež v časti odôvodnenia rozhodnutia o vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného; v tomto smere upozornil na aplikáciu ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka. Zároveň konštatoval, že v návaznosti na tieto nedostatky prvostupňový súd nedostatočne odôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. svoje rozhodnutie.

7. Okresný súd v Žiari nad Hronom na ďalšom pojednávaní nariadenom na deň 27.12.2016 vykonal dokazovanie v naznačenom smere.

8. Súd predovšetkým konštatuje, že žalovaný sa opätovne svojim písomným podaním zo dňa 19.12.2016 na termín pojednávania ospravedlnil, súhlasil s tým, aby sa konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

9. Súd zároveň zhodil i ďalší vytknutý nedostatok, a to oboznámil na citovanom pojednávaní Zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 04.01.2011 (čl. 34 spis. materiálu).

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Z dikcie zákona vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromná právna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v Smernici 53/13/EHS bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo

iným osobitným zákonom. Z hore uvedeného vyplýva, že ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Vzhľadom na charakter predloženej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania súd dospel k právnomu názoru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania. Je nesporné, že žalovaný v prípade poskytnutia úveru konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Jedná sa o všeobecne známu skutočnosť vzhľadom na označenie žalovaného. Je taktiež nesporné, že žalovaná dvojstranný právny úkon, a to zmluvu o úvere, uzatvárala ako fyzická osoba, pričom na tejto skutočnosti nemení nič ani okolnosť, že v zmluve o úvere účel poskytnutého úveru nebol vyznačený a že samotná žalobkyňa bola označená v danom prípade na základe čísla živnostenského oprávnenia identifikačného čísla. Samotná okolnosť, že žalobkyňa v čase podpisu úverovej zmluvy vykonávala podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia neznamena, že finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté zo strany žalovaného vo forme nemohla použiť na iný účel ako podnikateľskú činnosť. Samotné uvedenie, resp. absencia účelu poskytnutého úveru v zmluve neznamena právnú skutočnosť, že finančné prostriedky boli čerpané, resp. použité na podnikateľské účely u navrhovateľky. V konečnom dôsledku zákonodarca konštatuje, že v prípade pochybností je potrebné sa prikloniť v prospech spotrebiteľa. V danom prípade však súd vykonal v naznačenom smere ďalšie dokazovanie, a to oboznámenie sa s pripojeným písomným listinným dôkazným materiálom, potvrdením o podaní daňového priznania žalobkyne k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2011. Z tohto písomného dôkazného materiálu v žiadnom prípade nevyplýva okolnosť, že do daňového priznania samotnej žalobkyne za rok 2011 boli zakomponované finančné prostriedky, ktoré by eventuálne boli čerpané pre účely podnikateľskej činnosti samotnej žalobkyne. V obdobnom kontexte korešponduje i vykonaný ďalší dôkazný písomný prostriedok, a to potvrdenia Úradu práce soc. vecí a rodiny za rok 2011, z ktorých vyplýva okolnosť, že pre účely podnikateľskej činnosti samotnej žalobkyne v roku 2011 čerpala táto od citovaného úradu za roky 2009, resp. 2010 ako i 2011 sumy 1.506,00 €, resp. 890,48 €, resp. 1.486,39 €. Podľa názoru súdu sa v danom prípade jedná o nepriamy dôkaz, že finančné prostriedky, ktoré boli čerpané na základe spornej zmluvy medzi účastníkmi konania zo dňa 04.01.2011 neboli čerpané pre účely podnikateľskej činnosti žalobkyne. Táto okolnosť vyplýva i z výpovede samotnej žalobkyne. Súd však predovšetkým konštatuje, že dôkazné bremeno v prípade preukázania opaku spočívalo na strane žalovaného. Žalovaný v tomto smere v priebehu celého konania neprodukovala žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by svedčili o vklade poskytnutého úveru vo výške á 350,00 € do podnikateľskej činnosti žalobkyne. Súd ďalej konštatuje, že nepriamym dôkazom v tomto smere je i výška poskytnutého úveru, pri zohľadnení ktorej nie je v žiadnom prípade možné konštatovať, že by sa jednalo o dotáciu do podnikateľskej činnosti žalobkyne. V súvislosti s ďalšími dôkaznými prostriedkami súd konštatuje, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 04.01.2011 je spotrebiteľskou zmluvou a ako na takú sa vzťahujú následne všetky kogentné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 psím. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

19. Po tom čo Okresný súd v Žiari nad Hronom na základe prevedeného dokazovania ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, oboznámením sa s listinným dôkazom a to zmluvou o úvere konštatoval, že tento právny úkon je predovšetkým formulárovou predtlačенou zmluvou, ktorú pri podpisovaní žalobkyňa nemala akúkoľvek možnosť dopĺňať, resp. revidovať. Dvojstranný právny úkon, a to zmluva o úvere neobsahuje vo svojich ustanoveniach dojednanie a presné vyčíslenie ročnej miery nákladov ako odplaty za poskytnutý úver. Dojednaná odplata zakotvená v zmluvnom vzťahu je v príkrom rozpore s dobrými mravmi a vysoko prevyšuje úročenie poskytnutého úveru v čase uzatvárania zmluvy o úvere bankovými subjektmi. (Ani v tejto časti žalobkyňa nemohla akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do znenia úverovej zmluvy.) Ani samotné tieto okolnosti odôvodňujú právny záver súdu a posúdenie dvojstranného právneho úkonu ako spotrebiteľskej zmluvy v návaznosti na poskytnutie ochrany účastníčke tohto úverového vzťahu, a to žalobkyňa ako spotrebiteľa. Tým je riešená i otázka miestnej príslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Po takto prevedenom dokazovaní súd konštatuje, že právny úkon uzatvorený medzi účastníkmi konania, a to úverová zmluva zo dňa 04.01.2011 je v časti síce platným právnym úkonom a to v časti poskytnutia finančných prostriedkov vo výške á 350,00 €, ktorá okolnosť zaťažuje stranu žalobkyne na úhradu poskytnutých finančných prostriedkov. Na druhej strane však konštatuje, že vzhľadom na okolnosť, že dvojstranný právny úkon, ktorý bol charakterizovaný ako spotrebiteľská zmluva absentuje vo svojich ustanoveniach základné kogentne stanovené atribúty jednotlivými právnymi predpismi, túto je v návaznosti na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. nutné považovať ako spotrebiteľský úver bez úročný a bez poplatkov. Z prevedeného dokazovania na základe písomných predložených dôkazných prostriedkov, a to samotnej zmluvy o úvere, resp. doklade o splácaní úveru, mal súd preukázané, že na základe tohto dvojstranného právneho úkonu bol poskytnutý žalobkyňa úver vo výške á 350,00 €. Úhrada zo strany žalobkyne v prospech žalovaného predstavovala sumu 582,00 €. V návaznosti na hore uvedené teda žalobkyňa preplatila poskytnutý úver o sumu, ktorá je predmetom petitu žaloby.

22. Žalovaný vo svojom odpore ako i písomných podaniach z opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523101-110'&ucin-kdni='30.12.9999'>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. K správne právnemu posúdeniu veci poukazuje na znenie ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého pre určenie momentu kedy začína plynúť dvojročná subjektívna doba s tým, že pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, teda preukázaná a nielen predpokladaná vedomosť na strane oprávneného. Navrhovateľka vo svojej výpovedi ako i prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu jednoznačne uviedla, že k naplneniu atribútov, ktoré sú predpokladom začiatku behu premlčacej lehoty pri vydaní bezdôvodného obohatenia došlo až po tom čo sa žalobkyňa poradila so svojim právnym zástupcom (deklarovaná plná moc 27.05.2014). Je nutné konštatovať, že vzhľadom na osobu samotnej žalobkyne je dôveryhodné, že táto sa dozvedela relevantným dôvodom o základných atribútoch začiatku behu premlčacej lehoty, teda o osobe, ktorá za bezdôvodné obohatenie zodpovedá, resp. o výške vzniknutého bezdôvodného obohatenia až po tom čo došlo k porade medzi ňou a právnym zástupcom žalobkyne. (rozsudok KS BB 14Co 1455/2014) Je nutné konštatovať, že v tomto smere samotný žalovaný vo svojom odpore ako i v ďalších písomných podaniach (osobná účasť nebola) len z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, žiadnym spôsobom

neuniesol v rámci prevedeného konania dôkazné bremeno, ktoré by svedčilo v danom prípade o opaku, teda by eventuálne svedčilo o tom, že samotná žalobkyňa mala už pred poradou so svojim právnym zástupcom vedomosť o tom, že kto a v akej výške za vznik bezdôvodného obohatenia zodpovedá. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty kladie na deň 27.05.2014 (udelené plnomocenstvo žalobkyňou Advokátskej kancelárii a zároveň prvá porada). Samotná žaloba bola podaná na Okresný súd v Žiari nad Hornom dňa 09.08.2014, resp. 11.08.2014. Nie je teda možné v žiadnom prípade konštatovať, že by uplatnený nárok žalobkyňou bol premlčaný. Čo sa týka behu objektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd konštatuje, že k úhrade celkovej istiny vo výške 582,00 € zo strany žalobkyne v prospech žalovaného došlo dňa 11.08.2011. S prihliadnutím na túto okolnosť v návaznosti na podanie samotnej žaloby dňa 09.08.2014, resp. 11.08.2014 podľa názoru okresného súdu nedošlo ani k márnemu uplynutiu objektívnej premlčacej doby. Nakoľko na základe takto prevedeného dokazovania súd mal za to, že sa vyporiadal tak so vznesenými námietkami a názormi so strany žalovaného ako i doplnením dokazovania v smere naznačenom uznesením Krajského súdu Banská Bystrica súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. Vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní súd tejto s použitím § 255 C. s. p. priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).